

Ministeri d'Indústria i Energia

Institut Nacional d'Indústria: Vint-i-vuit mil milions de pessetes.

Ministeri d'Agricultura

Servei Nacional de Productes Agraris.

Préstecs a llarg termini del Banc de Crèdit Agrícola per a les millores d'emmagatzematge: Tres-cents milions de pessetes.

Institut de Reforma i Desenvolupament Agrari. Préstecs del Banc de Crèdit Agrícola acollits a la legislació de l'organisme: Set mil cent cinquanta milions de pessetes.

Patronat de Cases de Funcionaris: Trenta milions de pessetes.

Ministeri de Comerç i Turisme

Patronat de Cases: Trenta milions de pessetes.

Ministeri d'Economia

Institut de Crèdit Oficial: Vuitanta mil milions de pessetes.

L'Institut de Crèdit Oficial pot acudir al mercat de capitals fins a un import de vint mil milions de pessetes, amb l'objecte de finançar préstecs per a habitatges.

Ministeri de Transports i Comunicacions

Patronat d'Habitatges de Correus, Telecomunicació i Caixa Postal d'Estalvis: Cinc-cents cinquanta-set milions de pessetes.

Ministeri de Cultura

Consell Superior d'Esports: Mil milions de pessetes.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i la facin complir.

Palau Reial, de Madrid, dinou de juliol de mil nou-cents setanta-nou.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

23317 *LLEI 5/1979, de 18 de setembre, sobre reconeixement de pensions, assistència medicofarmacèutica i assistència social en favor de les vídues, els fills i altres familiars dels espanyols morts com a conseqüència o amb motiu de la passada guerra civil. («BOE» 233, de 28-9-1979.)*

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

Article primer.

Causen dret a les prestacions regulades en aquesta Llei:

U. Els qui hagin mort durant la guerra:

a) En acció bèl·lica, tinguessin o no la condició de combatents.

b) Per condemna, acció violenta o en situació de privació de llibertat.

c) Per malaltia o lesió originades així mateix en acció bèl·lica o situació de privació de llibertat.

Dos. Els qui hagin mort després de la guerra:

a) Com a conseqüència de ferides, malaltia o lesió accidental originades en acció bèl·lica, en el termini de dos anys.

b) Per condemna, acció violenta o en situació de privació de llibertat, motivades per la seva participació en la guerra.

c) Com a conseqüència d'actuacions o opinions polítiques i sindicals, quan es pugui establir així mateix una relació de causalitat personal i directa entre la guerra civil i la mort i aquesta no hagi estat conseqüència d'execució de sentència, ni derivada d'acció violenta del mateix causant.

Tres. Els desapareguts al front o en un altre lloc, quan es pugui establir una presumpció de mort per les causes enunciades als paràgrafs u, b), i dos, b), d'aquest article.

Quatre. Els qui hagin causat pensió amb motiu d'esdeveniments bèl·lics anteriors a mil nou-cents trenta-sis, quan el gaudi o inici de tramitació suficientment acreditat d'aquesta pensió hagi quedat interromput amb motiu de la guerra de mil nou-cents trenta-sis – trenta-nou.

Article segon.

Tenen dret a la pensió regulada per aquesta Llei, sempre que reuneixin les condicions exigides per la legislació general sobre classes passives, les vídues, i si no n'hi ha, els fills incapacitats, les filles solteres o viudes i els pares.

Article tercer.

L'acció protectora reconeguda per aquesta Llei comprèn:

a) Pensions vitalícies de viduïtat, d'orfandat o en favor dels familiars del causant.

b) Assistència medicofarmacèutica en cas de malaltia o accident del beneficiari, en els mateixos termes i condicions que els pensionistes del règim general de la Seguretat Social.

c) Serveis socials en els termes previstos per als pensionistes del règim general esmentat, i especialment l'accés a les residències i llars del Servei Social d'Assistència a Pensionistes de la Seguretat Social en igualtat de drets amb els pensionistes d'aquesta.

Les pensions reconegudes a l'empara d'aquesta Llei són compatibles amb qualssevol altres que es puguin percebre de l'Estat, província, municipi, Seguretat Social o altres ens públics o privats, sempre que no tinguin fonament en les mateixes causes de les que extableix aquesta Llei.

Article quart.

U. Es fixa la quantia de pensió en vuit mil cent setanta-dues pessetes mensuals, que s'abonen en catorze mensualitats anuals.

Dos. Per als professionals de les Forces Armades i Forces d'Ordre Públic, la quantia de les pensions previstes en aquest article és equivalent al dos-cents per cent de la base reguladora que correspondria en l'actualitat al causant, atenen la graduació i els anys de servei que tenia en el moment de la seva mort.

Tres. Aquestes pensions experimenten les actualitzacions que per a les d'aquesta naturalesa s'estableixen en la legislació de classes passives de l'Estat o, si s'escau, en l'annual de pressupostos generals de l'Estat.

Article cinquè.

Els qui es considerin amb dret a les pensions que aquesta Llei estableix ho han de sol·licitar acompanyant a aquest efecte la documentació que estimin pertinent per fonamentar el seu dret. Amb aquesta finalitat s'accepten qualssevol dels mitjans de prova admesos en dret.

Els titulars dels registres civils han de facilitar als beneficiaris eventuais que ho sol·licitin una còpia literal de l'acta de defunció del causant, i, en cas que no consti en el Registre, han de procedir a la inscripció fora de termini d'acord amb les disposicions de la Llei de registre civil, tot això amb caràcter gratuït. Així mateix, els secretaris dels jutjats i tribunals de la jurisdicció civil i militar han d'estendre els certificats de sentència relatius als causants que siguin sol·licitats pels beneficiaris eventuais.

Les sol·licituds s'han de formular per escrit, acompanyades de la documentació a què es refereix el paràgraf anterior, dins el termini d'un any a partir de la promulgació d'aquesta Llei.

Els qui dins d'aquest termini no hagin sol·licitat la pensió, no veuran decaigut el seu dret, però els efectes econòmics només tenen vigència a partir de la data de presentació de la sol·licitud corresponent.

Article sisè.

Les resolucions de les peticions tramitades de la manera que s'estableixi reglamentàriament corresponen als òrgans competents del Ministeri d'Hisenda.

Article setè.

Les resolucions de la concessió de pensió tenen efectes econòmics des del dia u de maig de mil nou-cents setanta-sis.

Article vuitè.

Les pensions es financen amb càrrec als crèdits que a aquests efectes es consignin en els pressupostos generals de l'Estat.

L'abonament mensual de les pensions s'efectua a través dels serveis del Ministeri d'Hisenda, que, amb la presentació prèvia dels títols dels beneficiaris, han de practicar l'alta en nòmina, una vegada rebuda l'ordre de pagament corresponent.

Article novè.

Per a la percepció d'aquestes pensions no obsta la pèrdua de la nacionalitat espanyola sempre que no s'hagi produït després de l'entrada en vigor d'aquesta disposició.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—El que disposa aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Segona.—Es faculta el Govern per dictar les disposicions necessàries per a l'execució i el desplegament d'aquesta Llei per adoptar les mesures orgàniques, funcionals i el procediment necessari per aconseguir una aplicació eficaç i ràpida dels seus preceptes.

Tercera.—Es faculta el Ministeri d'Hisenda per introduir en les plantilles orgàniques dels seus serveis centrals i perifèrics les modificacions que resultin adequades, així com per crear els serveis i les unitats necessaris per a una aplicació eficaç i ràpida dels drets que reconeix aquesta Llei.

Quarta.—El Ministeri d'Hisenda ha d'habilitar els crèdits necessaris tant per al pagament de les pensions que en aquesta Llei es reconeixen com per atendre l'increment de despesa que es pugui originar com a conseqüència de la tramitació dels corresponents expedients de concessió de pensions.

Cinquena.—Per al que no es disposa expressament en aquest text és aplicable amb caràcter supletori la legislació general sobre drets passius dels funcionaris civils de l'Estat.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Les persones que siguin beneficiàries de les prestacions concedides pel Reial decret llei trenta-cinc/mil nou-cents setanta-vuit, de setze de novembre, o les que tinguin en tramitació la concessió d'aquestes, no han d'iniciar un nou procediment per acollir-se als beneficis d'aquesta Llei. Es procedeix, sense més ni més, al seu reconeixement d'ofici quant a les primeres, pels òrgans competents de l'Administració pública.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogats el Reial decret llei trenta-cinc/mil nou-cents setanta-vuit, de setze de novembre, pel qual es concedeixen pensions als familiars dels espanyols morts com a conseqüència de la guerra de mil nou-cents trenta-sis – trenta-nou, i totes les disposicions, sigui quin sigui el seu rang, que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, divuit de setembre de mil nou-cents setanta-nou.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

23708 LLEI ORGÀNICA 1/1979, de 26 de setembre, general penitenciària. («BOE» 239, de 5-10-1979.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

TÍTOL PRELIMINAR

Article primer

Les institucions penitenciàries que regula aquesta Llei tenen com a fi primordial la reeducació i la reinserció social dels sentenciats a penes i mesures penals privatives de llibertat, així com la retenció i custòdia de detinguts, presos i penats.

Igualment tenen al seu càrrec una tasca assistencial i d'ajuda per a interns i alliberats.

Article segon

L'activitat penitenciària s'ha de dur a terme amb les garanties i dins els límits establerts per la Llei, els reglaments i les sentències judicials.

Article tercer

L'activitat penitenciària s'ha d'exercir respectant, sempre, la personalitat humana dels reclosos i els seus drets i interessos jurídics no afectats per la condemna, sense